בית המדרש: מאי מעמא יקצירכם אמר

רחמנא ולא קציר מצוה זו: ולא יעשה כריכות

פו אבל מניחן צבתים: מאי מעמא דכמה

דאפשר לא פרחינן: מצות העומר להביא מן

הקמה: תנו רבנן 2ואם תקריב מנחת בכורים

מה תלמוד לומר לפי שמצות העומר להביא

מו הקמה מניו שאם לא מצא מו הקמה יביא

מן העומרין תלמוד לומר תקריב דבר אחר

תקריב לפי שמצוה להביא מן הלח ומנין

שאם לא מצא מן הלח יביא מן היבש תלמוד

לומר תקריב דבר אחר תקריב לפי שמצותו

לקצור בלילה מנין שאם נקצר ביום כשר

ם (ת"ל תקריב) ודוחה את השבת ת"ל תקריב

תקריב כל שהוא תקריב מ"מ תקריב ואפילו

בשבת תקריב ואפילו במומאה: יו נקצר

ביום כשר: והתנן שכל הלילה כשר אלקצירת

העומר בולהקטיר חלבים ואברים בזה הכלל

דבר שמצותו פ כל היום כשר כל היום דבר

שמצותו בלילה כשר כל הלילה קתני לילה

דומיא דיום מה דיום בלילה לא אף דלילה

ביום גמי לא אמר רבה לא קשיא הא רבי

והא ר' אלעזר בר' שמעון ידתניא היה עומד

ומקריב מנחת העומר ונממאת יו אם יש אחרת

אומר לו הבא אחרת תחתיה ואם לאו אומר

לו הוי פקח ושתוק דברי רבי ר' אלעזר בר'

שמעון אומר בין כך ובין כך אומר לו הוי פקח

ושתוק שכל העומר שנקצר שלא כמצותו

פסול אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן

ר' אלעזר בר' שמעון בשימת רבי עקיבא רבו

של אביו אמרה ידתנן כלל אמר ר' עקיבא

יכל מלאכה שאפשר לו לעשותה מערב

שבת אינה דוחה את השבת וסבר לה

כרבי ישמעאל דאמר קצירת העומר מצוה

דתנן רבי ישמעאל אומר יו מה חריש

רשות אף קציר רשות יצא הקציר העומר

שהיא מצוה ואי סלקא דעתך נקצר שלא

כמצותו כשר אמאי דחי שבת נקצריה

מערב שבת אלא מדדחי שבת שמע מינה

נקצר שלא כמצותו פסול ורבי לאו תלמידיה

דר"ש הוא והתניא אמר רבי ייכשהיינו

למדין תורה אצל רבי שמעון בתקוע יהיינו

מעלין לו שמן ואלונטית מחצר לגג ומגג

לקרפיף ומקרפיף לקרפיף אחר עד שאנו

ופדרים כשרין כל הלילה ולא היה ממחין. לאברי תמידין ומוספין דשבת עד שחמשך בן אלתא דחינן שבת משום חביבה מלוה בשעתה:

ב ג מיי' פ"ד מעה"ק הלכה ו:

פג ד מיי׳ פ״ב מהל׳ מילה

סימו שלא סעיף ו ויו"ד

ימוסמיו הלכה וו:

דַבּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 ואמרת אלהם כּי תבאוּ אל

ייקרא כג י ייקרא כג י 2. וְאָם תַּקְרִיב מְנְחַת בְּכּוּרִים לִייָּ אָבִיב קְלוּי בְּאֵשׁ גָּרָשׁ כַּרְמֶלׁ תַּקְרִיב

רבינו גרשום

מנמר היינו כעין מנומר שאין קוצר ביחד אלא

מקומות מקומות: קוצרין מפני הנטיעות. תבואה

שגדלה ביו נטיעות (חדש)

שמכחישין הנטיעות והיינו דומה דקוצר בית השלחין: ומפני בית האבל. אם אין להם מקום לישב לאנשים הבאים לבית האבל אלא בשדה קוצר אותה דהיינו לדבר מצוה זכן מפני בית בשדה קוצר אותה ביינו

המדרש: כריכות. עומרין

של אילז קודם לעומר

י ויקרא ב יד

את מנחת בכוריף:

סימן רסו סעיף ב: ה [מיי' פ"ו מהל' ממ

הלכה נון ז טוש"ע א"ח

ר"מ סבר לה כר"ע בחדא בלא הביא שליש ופליג עלי" ה] בהביא 🗖 בר דה בוותיה בחדא. בכה"ג הוה מצי לשנויי לעיל דאמר 🌣 בשיטת 🌣 מיי פיין מהלי ממידן סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא:

כג) לקלירכם תהא זו ראשית ולא לקציר מצוה: מה ת"ל. והא כתיב בסיפיה דקרא תקריב י] מנחת בכוריך: מן הקמה. דכתיבים חרמש בקמה: מן הלח. דכתיב [ויקרא ב] כרמל: בלילה. כדאמרן בריש פירקין [סו.] אי אתה מוצא תמימות אלא א"כ אתה מתחיל מבערב: כל שהוא. אף מן העמרים: מ"מ. אף מן הרחוק מירושלים: **ולהקטיר חלבים.** מה שמתעכל מן המובח מחזיר כל הלילה: ששמלותו יא] כל היום. כגון יבן שחיטה וזריקת דמים דכתיב (ויקרא ז) ביום לותו את בני ישראל ונו': מה דיום בלילה לא. דקדשים ששחטן בלילה פסולין דאמר במסכת נדה (דף מ.) זאת היא העולה ⁽¹) הרי אלו מיעוטין פרט יג] לכששחטה בלילה פסולה כו'(א) בפרק יולא דופן (שס): ^{כ)} אם יש אחרת. אפילו במחובר יד! מביאין אחרת תחתיה וקולרין וטוחנין אותה ביום שו] שלא יאמרו מותר להקריב מנחה טמאה ואפי׳ דיחיד: שנהלר שלה כמלומו פסול. שון לו(הלכך) ומלות קצירה בלילה ולא ביום הלכך הא דתני לעיל נקצר ביום כשר רבי היא והא דתניא פסול רבי אלעזר ברבי שמעון: יוֹ מֹ [רבו של הביו]. ר״ש חלמידו של ר"ע כדאמר ביבמות בפרק הבא על יבמתו (דף סב:) והיה העולם שמם עד שבא ר"ע כו': **כלל אר"ע**. במילה קא מיירי בפרק רבי אליעזר דמילהט: וסבר לה. 'ר' אלעזר כר' ישמעאל דאמר קליר העומר מלוה ודוחה שבת: ואי ס"ד נקלר שלא כמלותו כשר אמאי דוחה שבת. הא סבירא יה] לן כר"ע דכל שאפשר לעשותה מע"ש אינה דוחה שבת אלא מדדחי שבת ש"מ נקלר שלא כמלותו פסול ומלותו לא הויא אלא במולאי י"ט וגבי לילה נמי מצותו בלילה ולא ביום: ורבי לאו מלמידיה דר"ש הוא. בתמיה ואמאי לא שמיע ליה ים ס'מדר"ש דסבר לה כר"ע דכל שאפשר מע"ש לא דחיא שבת: היינו מעלין לו כו'. ורבי שמעון לטעמיה דאמר בעירובין (דף פט.) אחד גגות וחלירות רשות חחת להן לכלים ששבתו בתוכן: אלוגטית. בגד להסתפג בו: סבר לה כאידך דר"ם. דחמר חביבה מלוה בשעתה

שליש: מ"ט. אאבל ואבית המדרש קאי דנטיעה נפקא לן כדלעיל [עא.] ועא.ן משום כלאים מהדר אף אנטיעות: קלירכם. ראשית קלירכם (ויקרא קוצרין מפני הנטיעות ומפני בית האבל ומפני

 מגילה כ:, כ) יומא ז.
 [מוספתא פ"ג ה"ט ע"ש],
 ג יבמות יד. שבת קל. לקמן
 לו. לז. פסחים סט:, ד) שביעים פ"א מ"ד מכות ח: מ"ק ד. ר״ה ט., כ) תוספתא דעירובין . פ״ה הי״ח שבת המו: עירוביו לא.. ו) תוספתא דערכיו ספ"ב לא, ו) מוספמא דערכין פפ"ב ([פסמים סח: קה: קדושין לג. יש"ש חולין נד: ע"ש"ן, ו) 'נ"י וע"ש חולין נד: ע"ש"ן, ו) 'נ"י בפ" כו' וללישנא דפירשמי כו'. צ"יק, א) [דברים טון, ט) צ"ל שתנוחו ביום כוי. צ"יק, י) [ויקרא ון, כ) צ"ל אם יש בי בחמובר היווליו וו' אולה יו אולה בי בחמובר היווליו וו' אולה בו במחובר מביאין כו' אומה ביום הס"ד ואח"כ מה"ד הוי פקח ושתוק שלא יאמרו כו'. ז"ה. ל) ז"ה מ"ז. מ) גירסת

הגהות הב״ח

ל"ה. ג) ושכת הל.ו. מ) ל"ל

(וויש: ליק, ש) בשיטו ויי.

נ״ק, ש) [וע׳ תוס׳ שם ד״ה
קלירכס], ל) שייך לעיל במשנה
ד׳ עא., ק) נ״ק, ד) נ״ל מאי

ש. ל"ק, ע) בשיטת ר"י

(ל) רש"י ד"ה מה דיום וכו' בפרק יולא דופן נמחק:

מוסף רש"י

כלל אמר ר"ע. נחלק על ר"א במכשירי מצוה שאין דוחין הואיל ואפשר לעשותן מע"ם (שבת קל.)**. שאפש**ו לעשותה מערב שבת. כגון הכלתו מחוץ לתחום מה חריש רשות. ולא דבר מה חריש רשות. ולא דכר
הכחוב אלא לענין שבת
כדכמיב ביה וביום השביעי
משבות בחיים ובקליר
משבות, בא ללמדך מה חריש
משבות, בא ללמדך מה חריש
אין לך חריש של מצוה ואפילו
הולת לאורך עומר ושמי
הולת שהריש
לורוע לאורך עומר ושמי
הולת שהרים אין
אורוע אין
אורוע ולא
אורוע הולת
אורוע הולת
אורוע הולת
אורוע הולת
אורוע
אורוע אינו חורש ואני אוסרו לך בשבת, אף קליר שאני אוסר יצא קציר העומר שהוא מצוה. שאפילו מלא קלור יצא קציר העומר שהוא מצוה. שלפינו תלל מלל קנות מלל קנות מלל קנות מתלן שדומר לת השבת מתלן שדומר לת השבת הנותן וראש השנה ט. וכעייז מכות מה מעלין לו שמן. למון (עירובין צא.), מחצר לגג. מיש לונטית. להסקמם: בה מיש לונוטית. להסתם בל לגג. ר"ש לטעמיה דאמר בעירובין (דף עד.) אחד גגות אחד חלירות ואחד קרפיפות כולן רשות אחת הן לטלטל מזה לזה ואפילו של בעלים מהה מה וחפינו קנ נענים חכבה (שבת קחה). חביבה מצוה בשעתה. לריכים אנו למבבה (חולין גדי). כשרים כל הלילה. כדכתיב (ויקרא הלילה ויכול להקטיק כל הלילה ויכול להקטיק כל הלילה, ואעפ״כ אין ממתינין להם עד שתחשך אלא מחללין שבת עליהן כדכתיב (במדבו כח) עולת שבת בשבתו על למהר מלוה בשעתה (פסחים

שימה מקובצת

אותן: כ) [אלא] מניחן צבתים: ג) תיבות ת״ל תקריב :ואם נקצר ס שמצותו ביום תיבות כל

ו חירשם (אליה בחדא: 9) דלעיל במתני: י) תקריב את: +6) שמצותו ביום: יכן כגון מליקה ולולב א): יג) פרט לשנשחטה:
"ה: 9) עליה בחדא: 9) דלעיל במתני: י) תקריב את: +6) שמצותו ביום: יכן כגון מליקה ולולב א): יג) פרט לשנשחטה:
אומרים לו הבא אחרת: פו) ביום הס"ד ומה"ד ושתוק שלא: פו) הלכך מצות קצירתה: יו) שמעון רבו של אב"ו: יס) סב"רא
ז מר"ש: 5) שתחשך אלא דרשים: אדא ביא בל מלאבה שאפשר: ככן חלבים דמצותן משתחשך דכשרים טפי ביום מבלילה.
ולבים וי"ל דהא בהא תליא דאי אואר אודים שלאחרים משל משום דביע בעידה סמוך לספירה א"כ אף שלפניו גמי לא הוי
סמוך לספירה ופסול. תו"ח: כד) וספירה בלילה הס"ד:

ר"ש אלא ניחל ליה לאוקומי כר"ע רביה ואיכל השחל מב ג מיי פיד מתקום שאי אתה מביא אתה קולר "ומבית האילן אין מביאין עומר שלשה מנאי: קצירכם ולא קציר מצוח. בפרק כל שעה (פסחים [כדאמרינן] בפ׳ כל קרבנות (לקמן פה.). ללישנא דפרישית לעיל בו דף כג.) דריש קצירכם שלכם יהא ואידך קצירכם דכל ישראל ש: 6) בריבות. פירש בקונט׳ אלומות

ואי אפשר לומר כן כדמוכח פרק אלו מליאות (בבא מליעא לף ככ:): כונין שאם נקצר ביום כשר ודוחה את השבת. לרכי אליעזר דאמר באן קי (דאי) [דאפי׳] אפשר לעשות מערב שבת דוחה את השבת ניחה אבל לר׳ עקיבה לה יתכן אע"ג דמלותו בלילה כיון תורה אור השלם דבדיעבד ביום כשר ולריך לומר דדוחה את השבת לאו אקצירה קאי אלא אהקרבה והא דלקמן דדריש ליה ממועדי ה' שהכחוב קבע מועד אחד לכולן והכא מייתי לה מתקריב לאו דוקא דהא טומאה נפקא לן לקמן ממועדי ה' והכא מייתי לה מתקריב: אף דלילה ביום לא. ע"כ ביוס

שלמחרת קאמר דאי ביום שלפניו הרי הקטר חלבים בב] דכשרים ביום שחיטתן ותיתה דא"כ ד) מאי קשה לימא מתני׳ דלמא נקלר ביום ר׳ מאיר סבר לה כר׳ עקיבא יום לינו לינו ביום שלפניו כהקטרת בחדא במגמר לקליות ופליג תלדנת כגן ויציל דלווני הצירה לא שיני חלבים בנ] וי"ל דלענין קלירה לא שייך לחלק בין יום שלפניו ליום שלחחריו כדילפיגן בריש פירקין (דף סו.) קצירה וספירה ^{בר]}: הא רבי הא רבי אלעזר ברבי שמעון. כסתס משנה דמגילה (דף כ:) הלכה כדפרישית בריש פירקין (דף סו. ד״ה זכר): הבא אחרת תחתיה. נפ"ק דיומה (דף ז.) מפרש דהפילו למחן דאמר טומאה הותרה היא בליבור

מביא אחרת להתיר שירים: בשישת רכי עקיכא רכו אמרה. מילתיה דר' עקיבא בפרק רבי אליעזר דמילה (שבת דף ובפסחים בפ' אלו דברים (דף סט:) ולקמן בשתי הלחם (דף לו.) ולא סבר לה כוותיה לגמרי אלא בההיא דכל מלאכה שאפשר כו׳ דפליג ר' אליעזר ולא סבר ליה כוותיה דשמותי הוא אבל בההיא חריש רשות סבר לה כרבי ישמעאל ולא כרבי עקיבא דמוקי הרא לחרים של ערב שביעית:

אמאי דחי שבת נקצריה מערב שבת. ואע"ג דלכתחילה מצותו בלילה כיון דדיעבד כשר לא הוי דומיא דתמיד דכתיב ביה במועדו לומר דדחי שבת ומסתברא

:דרומיא דתמיד בעינן שנאמר

מגיעין למעיין שאנו רוחצין בו סבר לה כאידך דרבי שמעון יידתניא אמר ר' שמעון בא וראה 'כמה חביבה מצוה בשעתה שהרי הקמר חלבים ואברים כשרים כל הלילה ולא היה ממתין להן עד שתחשך הלכך אף על גד דכשרה מע"ש חלבים ואברים כשרים כד הדידה ודא היה ממתין דהן עד שתחשך עדי לה בשעתה ודחיא שדמ עדדי לה בשעתה ודחיא שדמ וגדי מילה דאמר כל מלאכה שאפשר לעשותה מע"ש אינה דוחה שדמ כגון הדאת אזמל דאין לה זמן קדוע: אברים

, קשורין: צבתין. מקובצין בלא קשירה: לא טרחינן. . לעשות כדרכו לפני העומר משום שינוי: מה ת״ל שתי פעמים תקריב: להביא מז הקמה. דכתיב מהחל חרמש קמה: תקריב כל שהוא. או קמה או עומרין: תקריב מ״מ שיכול למוצאו. בין מממקו דחוץ דהוי יבש עד דאתי לעזרה. בין ממקום קרוב דהוי לח: מה דיום . בלילה לא דכל היום כשר (לקצר) [להבאת] העומר כדאמרי׳ הא כיצד קצירה וספירה בלילה והבאה ביום בלילה לא דכתיב ביום צוותו: אם יש אחרת. שנקצר בלילה שיכול להביא שנקצר בלילה שיכול להביא ממנה העומר יביא: שכל עומר שנקצר שלא כמצותו פסול. כלו' מוטב שיביא בטומאה משיקצור אחר ביום: ור׳ מכשיר אפי׳ ביום: שאפשר מלאכה לעשותה מע"ש כגון הרכבתו והבאתו חוץ לתחום: אבל מלאכה שאי

לתחום: אבל מלאמה שאי אפשר כגון שחיטה והדחת קרביו דווזה שבת: וסבר לה ר' אלעזר כר' ישמעאל דאמר קצירת העומר מצוה. בזמנה: מה חריש רשות. דלא מצינו חרישה שות. מצוה: אף בקציר דרשות תשבות יצא קצירת העומר שהיא מצוה ודוחה שבת: ור׳ אמאי מכשיר דמשמע דלא דחי שבת הא תלמיד

דרחי שבת ואי שלא כמצוותו כשר היכי דחי שבת: ומנא לן דהיה תלמיד. דתניא א"ר וכר: אלונטית שטלה: מחצר לגג ומגע לקרפף דרך גנות כדאמר כל גנות העיר רשות אחת הן לכלים ששבתו בחצר: וודאי תלמידיה הזה וטבר לה דרחי שבת ואמאי מכשיר: סבר לה כאידך דר' שמעון רביה: ולא היה ממתין להן עד שתחשך. שלא ידחו שבת אלא מקטירן בשבת הכא גמי אע"ג מכשיר: סבר לה כאידך דר' שמעון רביה: ולא היה ממתין להן עד שמרשים במצוה בשעתה וודיא שבת.

א) אולי צ"ל כגון מליקה וקבלה והזייה דכתיב וכו".